

Nem „csipkedi” magát a gázmű, pedig késnek a munkákkal

A tény közismert: a földgázra áttéréssel akkora munkaprogramot még soha nem produkált a DÉGAZ, mint amelynek most lehetünk szemtanúi Szeged belvárosában, a város Lenin körút által határolt részén. A vállalkozás nagyságát, ha el is lehet ismerni, a DÉGAZ által vállalt határidőkből a „kicsúszást” azonban nem fogadhatjuk el. Például a Kelemen és a Zrínyi utca, valamint a Korányi rakpart lezárása a forgalom elől napjainkban, közvetlenül az ünnepi hetek megkezdése előtt, érzékenyen érinti a várost. Hetek óta, sőt akkor sem túlzunk, ha két hónapot említünk, nyitva vannak az árkok a szóban forgó utcákon, s részben a Korányi rakparton is. A DÉGAZ-nak tegnap, július 2-án kellett volna átadnia az út-, illetve a parképítőknek az általa befajított munkaterületet. Ez nem történt meg, sőt július 9-ig, ha nem tovább, „csúszik”.

Dr. Tóth Emil, a DÉGAZ építési osztályának vezetője arról tájékoztató, hogy a késés oka a föld alatti köz-műlabirintus, amelyet előre nem láthattak. Arra csak menet közben bukkantak rá. Példának említték, hogy a Kelemen utcában, közvetlenül a DÁV előtt, a gázveze-

ték nyomvonala alatt „ismeretlen” vagy ottfelejtett elektromos kábelbe ütköztek. Ennek szomszédságában, az Oroszlán utca sarkán, olyan víznyelő akna akadályozta munkájukat, amely terveik áthangolására készítette őket. Hasonló akadályok merültek fel a Zrínyi utcánál is, ahol olyan csatlakozó rendszert kellett készíteniük, amelyre előre nem számíthattak. A Korányi rakparton lefektetett gázvezeték a Kerületi Bányaműszaki Felügyelőség műszakilag jóváhagyta, vagyis ezt a munkaterületet most már napok alatt rendbe hozhatják a parképítők.

A DÉGAZ által felsorolt objektív akadályokat fogadjuk el, de csak feltélesen, hiszen a késedelmet lehet magyarázni, az egy helyben topogást azonban aligha. A műszaki problémák megoldatlansága ugyanis csak akkor derül ki, amikor a DÉGAZ felügyeleti hatósága, a Kerületi Bányaműszaki Felügyelőség felsorolta kifogásait, s vele együtt a megoldások módját. Az ezt követő javítgatás, módosítás nyilvánvalóan időt vesz igénybe az egyébként is szorító határidő mellett.

A Zrínyi és a Kelemen utcában tehát a tervezettnél jóval később adják át a forgalomnak az úttestet. A

városnak egyik legforgalmasabb részét képezi ez a két utca, éppen az ünnepi hetek időszakában, vagyis Szeged vendégei, a város lakói bukdácsolhatnak majd az ideiglenes átjárókon.

A DÉGAZ-nak abban igaz van, ha munkája előrehaladását olyan nem látható, föld alatti tényezők akadályozzák, mint a régesrég ott felejtett, vagy csak „elcsipett” kábelek, holt-, víz- vagy gázvezetékek, amelyeknek ottlétéről semmilyen térkép nem vall. A földgázra áttéréssel kapcsolatos minden műszaki probléma megoldása viszont a DÉGAZ-é. Elmaradását megszüntethetné, ha — példánknál maradva — a Kelemen és a Zrínyi utcában folyó munkálatokhoz megerősített műszakot biztosítana. Az egyhetes késést ugyanis lényegesen lehetne rövidíteni, ha ezeken a munkaterületeken szombaton és vasárnap is dolgoznának, tekintettel a sürgősségre, az elsőrendű fontosságra. Dr. Tóth Emil ugyanis a szóban forgó munkaterületeken — ahol tegnap, pénteken délelőtt 10 órakor már abbahagyták a munkát — már elhárított, megoldott akadályokról, műszaki problémákról tájékoztatt a helyszínen. A vezeték nyomásprobája is megtörtént részben, azaz, ami hátra van még, nem sok. Eppen ezért érthetetlen a DÉGAZ kényelmessége a szorító helyzetben, hiszen a még lezárt és fel nem szabadított utcák felborítják az erre az időszakra érvényesített közúti forgalmi tervet is.

L. F.

Helikopteres permetezés

Helikopterről permetezik a Balaton-parti nagyüzemi művelési szőlőket. A Budaörsi Növényvédő Állomás helikopterét, amelyet hosszabb időre a Balatonboglári Állami Gazdaság vett bérbe, néhány napra a balatonedicsi Szabadság Tsz rendelkezésére bocsátotta. A tsz pénteken bemutatót rendezett a helikopteres permetezés előnyeiről.

Egész évi kenyérünkért

Szép nyelvünk szerint arathatunk sikereket, babért, nádat, lent, zabot, őszi árpát és tavaszt, de ha egymagában mondjuk ezt a szót, megfeszített igyekezet, izzadság és szoros munka képe mellé kenyérünket is odarajzolja agyunk valamelyik barázdája. Ezzel magyarázható, hogy nincsen mezőgazdaságunknak olyan időszaka, amikor ennyire odafigyelniénk, bárhol is keressük kenyérünket, mint nyarat kezdő, egész évre kenyérrel adó aratásunk.

Ahogy a tavasz kinyílt, határjárásainkon kenyérgabonáinkra figyeltünk legjobban. Jól telettek a vetések — irtuk örömmel. Jól telettek, mert minden őszi munkát rendben végeztünk, és sem a tél, sem a tavasz nem hozott fölróható kárt. Gondoskodás kísérte kenyérnek valókn szárba szökését végig. Akkor azt irhattuk le, teljes nyugalommal, hogy a fejtrágyázás, gyomirtás akkor és úgy történt szinte kivétel nélkül mindenütt, amikor legtöbb hasznát látta a fejlődő növény. Óvakodtunk az elhamarkodott becsélektől, mert az előző év óvatosságra szoktatott bennünket, de búzavirágzások kicsúszott szákon a jóslás: szép termésre van kilátásunk.

Aratunk, és szerény jóslásunkat mázsák nyelvén a billegés megtermett valóságának ismeri el. Valóban jónak ígérkezik az idei termés. De sokat ígérő gabonánk akkor a mienk igazán, ha magtárakban őriz-

hetjük. Addig szelek és viharok, áztató esők és pergető melegek mind magukénak hiszik, és vámot venni igyekeznek a kalászköböl.

Akármilyen szép termést láttunk eddig, azt talán soha nem mondhattuk, hogy könnyű aratás lesz vagy könnyű aratás volt. Szívós szigorúságot kívánó munka ez időtlen idők óta.

A virágbontó és termést érlelő természet megadta időt, amit szorgalmas munkánkért cserébe adhatott. Rajtuk a sor, hogy minden szemért feleljünk. Hajnalok hajnalán tarlókon hajladozó embereket látunk a határban; ahogy a harmat engedi, arató-cséplő gépek vitorlái fordulnak rögtön. Úgy tűnik, most fölösleges a biztatás. Ezt a percek nyomában járó igyekezetet kell megőriznünk egészen addig, amíg kalász kinalja termését a földeken! Ne lehessen hivatkozni semmire, ne keressünk mentéseket később se! Ez a munka ránk vár, végezzük felelősséggel.

Nehéz aratásunk lesz az idén is. Megdől a gabona java, birkóznia kell vele embernek és gépnek. Biztosan lesz izzasztó forróság, aratási kánikula, várható esők, mint minden évben, de helyt kell állnunk — mint minden évben. Aratás idején ez a dolgunk. Egész évi kenyérünkért tesszük.

H. D.

Sárba ragadt emberek

Amikor bennünket gutaütés kerülget a kánikulában, akkor mondják a vályogverők, hogy jó idő van. Ha magukról lenne szó, talán ezt se mondanák, annyira igénytelenek, de a vályogparancsol itt. Az pedig kimondja, hogy neki a száraz meleg ízlik a legjobban.

Sárba ragadt emberek a vályogverők. Tédig legálább sárban állnak, de néha azon fölül is. Ragados, nyúlós, tapadós, emberfogó sárban. Hűti is őket a sár, különben napon főne valamennyi. Ebből lesz a jó kiadós reuma, gondolná az egy parttal följebb álló idegen.

— Nem, ebből nincsen ilyesmi. Inkább sárral takargatják az orvosok is, aki nem tud mit kezdeni a bajával. Ellenben a leiket, azt kiszívja belőlünk.

MEGÁLLÁS NÉLKÜL

Gelcz-sömjék gödreiben körös-körül bányát nyitottak a vályogverők. Mellettük szalad az európai forgalom legújabb autósodáival, minden férfi mellett szép menyecskével, ők pedig, ki tudja hány ezer éves technológiával gyótrik elő a földből a házunk való téglát.

— Egyszer lefaragom szép vékonyan a földet, a sárgát is meg a homokosabbat is, hogy csomós ne maradjon, meghintem polyvával vagy törekkkel, adok rá vizet, amennyit csak kíván, átvágom kapával, ha kéri még a töreket, szórok bele,

A fehér-tői szike-partján, a

megint átvágom, aztán mehet a vetőbe.

Miklós Mihály hadakozik a sárral. Áthújjant a szomszédnak, hogy húzhatja. Mindig szülő táskarádió választja el csak Tápai Jánostól. Mind a kettő külön sárat csinált, csak vetésnél szegődnek be a másikkhoz csikónak.

Réggel 5-től este 7-ig. Megáll csak annyi, amíg esznek. Bekapják a cigarettát, ott füstöl a szájuk sarkában, szívni se nagyon érnek rá.

A pénz hajtja őket. Háromszáz, négyszáz forint naponta, ha végig tudják dolgozni.

— Nagy pénz.

— Nagy munka. Csinálja, aki irigyl.

— Mikor lesz ebből autó?

— Csak lábi hajtású autóra futja. Kocsira nem elég a munka, itt pedig csálni nem lehet. Se ügyeskedni, se történni, itt csak dolgozni lehet inaszkadásig. Ez a föld nem termi az autót.

— Mit mond a rádió?

— A boldog isten tudja. Be nem áll a szája. De fejlődünk, zörögjön. És lóttó-zunk. De jól jönne egy kis tiszta, száraz pénz! A számokat hallgatjuk leginkább.

MELLÉK-ÁLLÁSBAN

Kokavecz János mellékállásban vályogverő. Azt mondja, csak a maga kedvéért dolgozik. Kenyéradó gazdája a textilművek. Ott sem lehet akármilyen pillefúgató állása, mert bálapréselő. Itt csak 11 óráig dolgozik. Hazamegy, megmosakszik, megebédel, megy a gyárba. Este 10-ig muszáj. Fél órával előzi az éjfelet, mikor beleszedül az ágyba. Ötör kel, hatkor már a sarat tapogatja a lábával: csak hideg volt az éjszaka.

Harmincéves volt, amikor először szolgált. Megnősült, építeni akart. Sok pénz törtéssze kell dolgoznia annak, akinek házra fáj a foga. Az új asszonnyal elindultak vályogot verni. Többet csináltak, hogy a szállítást ne kelljen külön fizetni. Azóta minden évben itt vannak. Pihenést csak a szabadság hoz. Mert akkor egyedül csak a vályog húzza.

Eres lábát anatómiai atlaszhoz elevenen mellékelhetnék.

Horváth Dezső

Szovjet pártmunkásküldöttség hazánkban

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának meghívására V. I. Mazarovnak, az SZKP Központi Revíziós Bizottsága tagjának, a Litván Kommunista Párt Központi Bizottsága másodtitkárának vezetésével pénteken öttagú pártmunkásküldöttség érke-

zett Budapestre. A vendégeket a Ferihegyi repülőtérre Borbándi János, az MSZMP KB tagja, a KB közigazgatási és adminisztratív osztályának vezetője fogadta. Jelen volt A. N. Szorokin, a Szovjetunió budapesti nagykövetségének követtanácsosa is. (MTI)

Arrébb lépek egy háznyalóval, pocakos emberre itt se lelek Horpadt hasú valamennyi. Mit esznek?

— Zsíros kenyéren ezt nem lehet csinálni. Kolbász, tojás, hús meg hús. Másképp nem bírja.

Az éjjeliőrt habfehér színéről lehet megismerni nappal. Itt négerbarnát is láthatok.

— Nappal itt, éjjel ott — mondja Tóth István.

— Mikor alszik?

— Ha nincs szolgálat, azon az éjszakán mindig alszom.

— És ha van? Hogyan győzi?

— Bevág az ember két-három feketét, mielőtt kijön. Ha akarna, se tudna elaludni. Mindenre van orvosság a mai világban.

A BANYA —SZANATORIUM

— Voltam én már igazi bányában is. Ehez képest az csak szanatorium. Ott nyolc óra a munka, de egy elfogy, mire leér, meg feljön. Marad a hét. És mi az a munka? Csakány meg lapát. Itt az egész mel-lehúsa dolgozik, és nem hét órát. Amíg csak rá nem fogom, hogy hagyjuk, mert nem bírom tovább, addig csinálni kell.

Miklósék mondják, hogy megállt itt a minap egy autós belga. Magyarazta kézzel-lábbal, hogy milyen nehéz munka lehet ez. Hát-ha még csinálnád! — mondta neki. Biztosan azzal ment el, hogy mennyire elmaradott népek vagyunk mi, magyarok.

— Mi lesz, ha kimegy a divatból a vályog?

— Ne féltsen maga minket. Aki épít, legszívesebben téglából építene. De téglát nincsen elég. Ha netán volna is, olyan drága, hogy azt közönséges ember nem tudja megfizetni. Mire Szegedről kieri, kétezerben benne van ezre. De az apróteglának! Mostantól kezdve a téessznek verjük. Irodaházat vagy istállót csinál, nem tudom. A fölösleget meg eladja. Jó üzlet neki, mert ez a hitvány föld többet terem, mintha minden hónapban búzát aratna rajta. Itt nem kell permetezni, nincs rizikó, csak megveszi, meg eladja.